

disse Mynstringscommissjoner vilde ogsaa have nogen Analogie for sig i de senere Bestemmelser, efter at almindelig Vernepligt er indført, navnlig i Loven af 12te Febr. 1849 § 13, hvorefter det er bestemt, at Sessjonen skal tiltrædes for Landets Vedkommende af et Medlem af Amtsraadet, som dette dertil udvælger, altsaa ikke Amtmanden; fremdeles at for Kjøbstædernes Vedkommende tiltrædes Sessjonen af et Medlem af Communalbestyrelsen i den Kjøbstad, hvor Sessjonen holdes, valgt af sammes Midte. Det forekommer mig, at der maaskee kunde have været Anledning til at tage en lignende Bestemmelse med Hensyn til disse Mynstringscommissjoner, hvorom her er Tale. Imidlertid skal jeg alene henstille det til Udvalget, idet jeg forøvrigt erkjender, at Sagen maaskee ikke er af nogen særdeles stor Interesse.

Skoleforstander Sørensen: Jeg skal kun tillade mig nogle faa Bemærkninger med Hensyn til enkelte Paragrapher, i den Tante, at jeg mulig kan komme i den Nødvendighed at maatte stille Ændringsforslag ved forskjellige af dem.

Naar det i §§ 2 og 6 omtales, at Hestene skulle fordeles ved Lodtrækning, saa forekommer det mig, at dette er en mindre heldig Maade at tildele Vedkommende Hestene paa. Deraf kan jo let flyde megen Ulighed og Uretfærdighed; thi en af de nuværende Udredere, der har stillet en 5 eller 6 Aar gammel Hest til en høj Værdie, kan mulig faae en meget middelmaadig Hest og omvendt. Det Samme vil blive Tilfældet efter § 6 med de forskjellige Udredningsdistricter, naar de skulle modtage Hestene ved Lodtrækning; det kan da indtræffe, at et District faaer lutter middelmaadige Heste, som det snart maa erstatte med nye, medens et andet faaer kraftige, unge Heste, som kunne holde ud i mange Aar; dette, synes jeg, burde undgaaes. Jeg vilde derfor hellere foreslaae, at de fordeles i Districter efter Gjennemsnitsprisen, thi saa skeete Ingen Uret. Med Hensyn til disse 3 Mynstringscommissjoner, der ere omtalte i dette Udkast, vilde jeg ønske, at man havde indskrænket sig til en eneste og faae den sammensat af sagkyndige Medlemmer, som kunde repræsentere de forskjellige interesserede Parter, og derved lade Sagen beroe, istedetfor der her

kommer en Vidtløftighed og Usikkerhed, som giver det Hele en betydelig Mangel paa Tilid. Den eneste af disse Mynstringscommissjoner, der synes at være nogenlunde vel udrustet, er den i § 5 omtalte, hvor Krigsbestyrelsen sender 2 Sagkyndige og Udredningsdistricterne. 2. Naar nu dertil havde været føiet, at Amtmanden, som Formand i denne Commission, hvis han ikke selv var sagkyndig, skulde være forpligtet til at constituere en Mand paa sine Vegne, saa synes mig, at en saadan Mynstringscommission havde været ret hensigtsmæssig, og jeg skulde da for mit Vedkommende ønsket, at alt det øvrige Mynstringsvæsen havde været udeladt af Loven. Sessjonerne ere, som bekendt, sammensatte af ganske andre Hensyn, og de fleste Medlemmer ere meget ofte aldeles ikke kyndige i Hestevæsenet, sa jeg vil endogsaa troe, at man i Almindelighed vel kan sige, at de fleste Sessjonscommissjoner i Regelen ikke kunne ansees for ret kyndige i denne Sag. Den tredie Commission, som her i Udkastet oftere er bleven omtalt, er, som bekendt, Regimentsmynstringscommissjonen; men jeg veed ikke, om man tør ansee den for at være en aldeles upartist Dommer i sin egen Sag. Jeg vilde helst have ønsket, at det Hverv, at antage og vurdere Hestene, var overladt saameget som muligt til Commissjoner, som vare sammensatte saaledes af upartiste og sagkyndige Mænd, at de forskjellige Parter vare tilstrækkeligt og tilfredsstillende repræsenterede. I Udkastet er ved en enkelt Paragraph gjort Udredningsdistricterne endel Banffeligheder med Hensyn til syge eller casuable Heste, som jeg kunde have ønsket vare simplificerede; thi, naar det er Districtet paalagt som absolut Pligt at stille en anden Hest istedetfor den, der caseres, saa mener jeg, der behøves ikke saa mange Omstændigheder og Formaliteter med Hensyn til Sygdom eller Dødsfald af Heste. Det forekommer mig med Hensyn til at Kommunen er gjort umyndig, at det ikke er saa ganske heldigt i denne Sag; thi, naar Kommunen skal stille en Hest, er den virkelig den rette Vedkommende, og naar den efter dette Udkast skal stille Hesten til Regimentet, saa mener jeg, at Amtsraadet slet ikke skal være Mellemmand eller have Noget med denne Sag at bestille.